

Byvandring i Ejsing. 29.august 2006

Gl. Landevej 22-26 Nye skole, lærerboliger og Ejsing-Egebjerg Hallen.

Bygget som centralskole i 1961-62.

Centraliseringen foregik også i Ejsing sogn. Her var oprindelig:

- Ejsing skole
- Egebjerg skole
- Råst skole
- Hvidemose friskole

At få centraliseringen til at lykkes var en svær opgave. Der var stor forskel på specielt Egebjerg og Ejsing. Skellet gik ved den gamle fodboldbane. Centralskolen og oprettelsen af Ejsing Boldklub, der brugte banen var de to ting, der udgjorde et vendepunkt. Men ting tager tid, så der gik en årrække

Den første skoleinspektør her var førstelærer Vesterager, der var startet i Råst skole, før han kom til Ejsing. Han var også degn og kirkesanger. Fra Egebjerg kom førstelærer Hansen, der nu blev andenlærer i Ejsing. De to skulle nu få tingene til at fungere. Jeg kan huske den opdeling der var. Når der var begivenheder (f.eks. konfirmationer og bryllupper), var det jo almindeligt, at telegrammer blev læst op. I Ejsing blev dette gjort af Vesterager og i Egebjerg af Hansen. I dag mærker man ikke skellet.

Lærerne var ud over de to nævnte forskolelærer Mette Marie Hoffmansen, der udelukkende havde 1 og 2. kl.. Fru Hanne Skov, Regnar Nørby Christensen, som jeg i øvrigt afløste i 1965 og endelig et par årsvikarer Kaj Nielsen og Ingrid Thomsen.

Dengang var elevtallet i klasserne betydelig højere end i dag. Jeg kan huske klassetal, der lå oppe omkring 28-30 og i enkelte år højere, så klasserne måtte deles enten i enkelte fag eller i alle. Elevtallet ved oprettelse af den nye bh. kl. i 1972 var på 218 og da jeg første gang bød velkommen efter ferien var det halveret til 109. Siden har vi været oppe omkring de 140 og lige nu er tallet på 103.

Dengang var der skolegang om lørdagen.

Bygningerne var tegnet af Berg, Back og Egemose, Ålborg arkitekter, hvis skoler man ser spredt over hele Danmark. Det var beton og det var billigt. Andre steder i nabolaget brugtes arkitekt Hempel fra Lemvig. Det gælder bl.a. Ryde skole, der var noget dyrere.

Udseendet kan man diskutere, jeg troede, det var en fabrik, da jeg første gang kørte gennem Ejsing på vej mod Salling. Nu synes jeg, det er en smuk harmonisk bygning, ikke mindst pga. den indsats pedellerne har gjort for at få de grønne arealer og bygningerne til at indgå i et tiltalende hele.

Den har været utrolig billig i vedligeholdelse, så kommunen har gjort en billig investering, der samtidig har været utrolig holdbar.

Der er blevet bygget til skolen ad 3 gange. Første gang i 1971, da der blev sat et ekstra klasseværelse og en børnehaveklasse på. Derefter i 1999, da sanglokalet mod vest kom til og senest i 2005 med udvidelsen ud i skolegården, hvor der nu er sanglokale mens det andet blev inddraget som en slags auditorium, hvor man kan samle alle eleverne.

Så vender vi os og kigger mod syd. Her ligger en dobbeltbygning. Det er to lærerboliger adskilt af garager. Vi startede vores tilværelse i Ejsing i den mod øst. Bygningerne var ikke store og derfor blev der i 1969 bygget et stykke til begge boliger, så der blev bedre muligheder for soveværelser og børneværelser. Under gulvet var, er der et meget tykt lag armeret beton, der danner loftet over kældrene. Vi benyttede den ene side. Her havde vi fyrrum, vaskerum og viktualiekælder, men 2 /3 dele var indrettede som beskyttelsesrum. Dem måtte vi ikke bruge. De skulle være klar, hvis der skulle blive brug for dem. Nå efterhånden som situationen i Verden ændrede sig brugte vi også disse rum. Bl. a indrettede Hanne og Bent gildesal i deres. I 1975 bliver der i detn vestlige bygning formnings- og håndgerningslokaler og i vores indrettes der klubhus for EBK og KFUM- og K med omklædningsrum i kælderen, benyttes desuden af "Værestedet" samlingssted for pensionister, til såvel kommunale, som private dagplejemødre, mødested for forskellige foreningsbesyrelser og skiftsted for natsygeplejen og andre omsorgspersoner.

Og så kan vi vende os mod øst og her ligger Ejsing sogns stolthed. Ejsing-EgebjergHallen. Den er bygget i 1987. Vi havde længe gået med tanker om at få en hal og der havde allerede i 1978 været forespørgsel hos kommunen, men uden resultat. Så pressede vi på igen og fik tilsagn om krone til krone. Vi måtte så i gang med at samle penge. Det hele blev grundig forberedt og på én eneste weekend lykkedes det os at samle 1,3 mill. sammen. Vi tror ikke politikerne havde regnet med at vi kunne nå det resultat, men nu måtte kommunen så finde yderligere 1,3 mill. og så var vi ret godt kørende , for nu var der økonomisk basis for at gå i gang. Vi fik yderligere et lån på omkring 1 mill. Og så blev der bygget og nu står den der og vi er stolte og glade for, at vi har den og den bruges flittigt.

Om på Gl. Landevej

Gal. Landevej 28 Bygget i 1961 af Astrid og Chresten Bæk, Pilgård som aftægtsbolig, Solgt til 1977 Marie Moog og Svend Nielsen og i november 2005 til de nuværende ejer Lissy Bertelsen
Gl.Landevej 19. Bygget 1967 af Margit og Jens Jørgen skov, pedelpar på skolen

Gl. Landevej 20

Tidligere lå her Fattighuset/ senere kaldt Kommunehuset Billeder
Grundloven 1849

Ved grundloven fra 1849 blev det yderligere bestemt, at samfundet skulle forsørge folk, der ikke kunne tjene nok selv, og som ikke havde andre til at sørge for sig. F.eks. skulle en kommune give fattighjælp, hvis den fattige var født i kommunen eller havde arbejdet der i mindst 5 år. Andre fattige kunne sendes tilbage til den kommune, hvor de var kommet fra. Junigrundloven fastslår, at

"den, som ikke selv kan ernære sig eller Sine, og hvis forsørgelse ikke påligger nogen Anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de Forpligtigelser, som Lovene herom påbyde". Det er de lokale myndigheder, der vurderer den enkelte persons trang. Princippet for fattighjælpen hviler på en tankegang om, at det er en hjælp, der gives som almisse. At modtage fattighjælp bliver betragtet som en stor skam. Den gives på ydmygende vilkår. En fattighjælps-modtager mister rådighed over sine ejendele, er bundet til forsørgelseskommunen, må ikke gifte sig uden tilladelse fra den lokale fattigbestyrelse, og samtidig mister mændene deres stemmeret.

Begrundelse for loven: I midten af 1800 tallet der var antallet af fattige i Danmark vokset til så høje tal, at presset på kommunerne blev så stort, at man begyndte at etablere fattighuse og gårde i stort tal.

Der var mange grunde til, at der kom så mange fattige.

I landbruget var det dårlige tider, med faldende kornpriser.

Der var eftervirkninger af krigen i 1864, og folketallet steg i denne periode voldsomt.

Kommunernes udgifter var steget væsentligt siden midten af 1800-tallet.

Der var på det tidspunkt et ønske om at skabe bedre forhold for de fattige, men det skulle helst ikke koste yderligere.

Sognerådene begyndte derfor at indrette fattighuse i de enkelte sogne og kommuner til dem, der trængte hårdest til husly:

Børnerige familier, enlige mødre, gamle og syge.

Der var tre hovedårsager til, at sognerådene oprettede fattighuse/-gårde, for nogle steder indrettede man landejendomme som fattiggårde..

Man ville bremse den store tilgang til fattigvæsnet for at mindske udgifterne.

Man ville gøre det bedre især for de gamle og syge.

Man ville sikre; at de fattige børn fik en god opdragelse, at de gik i skole og at de blev vænnet til at arbejde.

En fattiggård var en landejendom, hvor sognets fattige kunne bo.

På gården fik lemmerne, som de fattige blev kaldt fuld forplejning.

Udgangspunktet på gårdene var, at de skulle være selvforsynede med mad gennem det tilknyttede landbrug.

Ud over det blev der også fremstillet forskellige varer både på fattiggårdene og i fattighusene. f.eks. flettearbejde og koste men man spandt også hør, blår, uld og hamp. At børnene var med i arbejdet var en selvfølge.

Huset der lå her har jeg ikke haft tid nok til at bearbejde nærmere, så det er gætværk at sige præcis, hvornår det er opført, men omkring 1865 vil være et rimeligt skud. Senere ændredes betingelserne, velstanden blev større, kommunen har ikke haft så stor behov for at huse fattige Huset er sandsynligvis renoveret og der er blevet indrettet 2 lejligheder i det, som man kunne leje, når der var en ledig lejlighed. Det skiftede navn til Kommunehuset. Men jeg kan sige, at de sidste lejere flyttede ud i 1958, (Anna og Georg Nielsen - Og (Sorte) Signe Andersen (kaffegrums), der flyttede hen i nr. 8) da huset skulle rives ned for at give plads til nuværende der med senere udvidelse er bygget i 1959 af Egon Jensen. Han lavede en helt ny virksomhed i byen, servicestation med mekanikerværksted og salg af Shell benzin. Det har der så været indtil Egon desværre døde i en alt for ung alder i 1988. Anna drev servicestationen videre det videre i en periode, men så indskrænkede Shell sine landsbystationer og Anna besluttede også pga. alder at sælge at sælge til nuværende ejere: Kirsten og Anton Jensen i 1996. De har siden drevet værkstedet uden benzinsalg og med ændret værkstedsform.

Gl. Landevej 17

Marie på Bakken, Anne på Bakken, Lone på bakken

Bygget i slutningen af 1800tallet.

I 1901 sælger Andreas Nielsen det til Jens Christian Nielsen (Maries far).

Det bestod af en længe med beboelse i den ene ende og stald og lade i den anden. Der var 6 tdr. land til Jens Christian ernærede sig dels ved landbruget, dels ved fiskeri og dels var han brøndgraver.

Hans kone dør fra ham og 13 børn i en forholdsvis ung alder. Hvilket får en emigreret søster til at skrive hjem og tilbyde at tage to søskende til sig. Det sker. To piger på 6 og 8 år sendes med dennes søsters veninde tilbage til USA, da hun rejser hjem efter Danmarksbesøg.

I 1926 brændte ejendommen, som følge af at en tryllekunstner havde fortalt børnene, at de kunne se aber, hvis de tændte ild i et bundt halm. Det prøvede Maries søster og mejeribestyrer Tanderups søn. De så ikke aber, men der gik ild i en hel masse andet halm og børnene blev forskrækkede og løb hen og gemte sig på mejeriets loft. Der sad de mens ejendommen brændte ned til grunden.

I 1935 overtog Marie og hendes mand Otto ejendommen. Otto var arbejdsmand og gik bl.a. som så mange andre i Ejsing i tørvemosen, men han døde i 1942 fra Marie og to børn i en alder af kun 38 år., så nu sad Marie alene og skulle forsørge sig og børnene. Det gjorde hun ved dels at have et par køer, et par kalve og nogle grise. Desuden gjorde hun rent i skole, forsamlingshuset og hos præst og degn og så tog hun ud og var kogekone, når der var gilde. Hun hjalp også til i forsamlingshuset.

I 1967 kom så 3. generation til, idet Anna og hendes mand Arne overtog hjemmet. Arne kørte med gravemaskine og Anna passede det derhjemme, nu var der bl.a. får og så var hun dagplejemor.

De flyttede i 2001 til Bremdal og den 4. og foreløbig sidste generation Lone og hendes Christian flyttede nu ind med deres drenge. Christian er hos Priess i Vinderup og Lone er dagplejemor. Så det er en næsten matriarkalsk ejendomsovertagelse.

Gl. Landevej 11

Af tingbogen fremgår det, at Ejsing sogneråd allerede i 1911 sælger grunden til NPJ Tanderup, selv om den først regulært udstykkes i 1931. Jeg går ud fra, at der er tale om mejeribestyrer Jens Tanderup, gift med Katrine. I hvert fald er det mejeribestyrer Tanderup, der ved sin fratrædelse af stillingen på mejeriet i 1938 bygger huset.

I 1955 skiftes til Karen (gift Refstrup), Gunnar, Anna (Gift Hjorth), Jens, Chresten, Evald og Aage Tanderup. De sælger straks videre til

dyrlæge Karl Bolding Kristensen. Han kommer fra Ydby i Thy. Han slår sig ned her med sin familie. Han driver selvstændig dyrlæge-praksis i en årrække i Ejsing sogn og på gårdene ind mod Vinderup. På et tidspunkt er han også kontroldyrlæge på Struer slagteri og han og kolleger danner en at tilkalde dyrlægekreds. Bl.a. har han mange ture til Fyn fortæller en datter. Desværre dør han 1971. Fru Bolding sidder nu som enke med sin børneflokk, hvoraf flere gik i skole ved faderens død indtil hun sælger huset til tømrermester Poul Ringgaard i 1982. Poul har overtaget Villy Andersens forretning (ham kommer vi til om lidt) Poul bruger til at begynde med Villys værksted. Men han bygger i 1983 en garage til og udvider huset med en bygning mod haven i 1987, samme år, som han bygger det store værksted ned bag ved. Det har siden været basis for virksomheden. Grunden er 4800 m, så der var plads nok til udvidelsen. Jeg kan huske en stor have med frugttræer og i øvrigt at Bolding havde plantet forskellige lidt sjældne træer. Men dem kan man jo som bekendt ikke spise og de måtte forståelig nok vige for værkstedet.

Gl. Landevej 12

Bygget i 1929 af Thomas Kirkegaard Halborg (Kr. Halborgs far) som en 2 lejlighedsbygning. Han bor der frem til omkring 1938, hvor han flytter hen til datteren Anna, der var gift med Morten

Moretnsen, brugsuddeler i Ejsing Brugsforening. Han dør i 1948.

Det var bygget af det bedste, man kunne opdrive på markedet. Prisen er vi ikke helt sikre på, men, at det var dyrere end normalt pga. materialerne er der ingen tvivl om. Lige nu trænger det til en kærlig hånd, men dermed er ikke sagt, at tingene skal skiftes ud, for de trænger måske slet ikke til det., blot til en opshining. Thomas datter og svigersøn, Martin Pedersen, som var slagter boede i den nordlige lejlighed. I udhuset bagved var der slagter udsalg. Desværre døde hans kone ret ung og Martin fandt en ny kone, der havde lidt penge på kistebunden. Dem brugte de til at købe grunden ved siden af, og så byggede de huset på nr. 14, der hvor nu Jan Skodborg bor. D Martin blev på det tidspunkt stadig kaldt Slagteren.

a vi kom til Ejsing var Martin Pedersen kirkebetjent. Men både han og hans kone kom af dage en bilulykke . Jeg læste i en avis i går at Martin var svinget ind foran en lastbil, der ramte dem. De var døde begge med det samme.. Det var d.15 juni 1973. Da Thomas flyttede blev begge lejligheder udlejet. Selv om vi ikke kan sige det præcist er der noget, der tyder på, at svigersønnen Morten i Brugsen eller hans søn Tage Sloth Mortensen forestod denne udlejning.

På et tidspunkt boede Marie og Otto Jeppesen i en af lejlighederne, før de flyttede over i nr. 13 på den anden side af gaden. Otto var post og de havde posthus i lejligheden, så det har der også været i huset.

I 1944 bliver huset købt af Kathrine og Julius Mehl, der boede på gården Sdr. Møgeltoft på Landtingvej. Da blev et hjørne solgt fra til kirken, så den kunne få dobbelt op-/nedkørsel Desuden blev et stykke jord langs det nordlige kirkegårdsdige solgt til kirken.. Det var så vidt vides Tage i Brugsen, altså dattersønnen, der ordnede handelen.

1. november 1954 lejer Holger og Metha Christiansen lejligheden mod nord, mens Kathrine Mehl, der nu var blevet enke bor i lejligheden mod syd. Hun komme på plejehjem, i Ryde i 1965 og efter et par år med forskellige lejere, bl.a. vores nuværende damefrisør Lis og hendes mand Sven, køber Metha og Holger huset i 1967. De synes, de har brug for mere plads og de to lejligheder lægges sammen til én, da de sidste lejer flytter ud i 1975. Holgers livsbane. Som ung tjente han på landet og var bl.a. med i tørvemoserne. Her var han med til at lave formbrændsel for Ejner Bæk på Store Sevelsted. Han fortsatte som daglejer/gift landarbejder indtil han fik plads hos dræningsmester Aksel Nielsen, Vinderup og senere hos sønnen Ove Nielsen. Indtil han gik på efterløn i 1988. Holger døde i 1998

Nuværende ejer: Holgers enke Metha Christiansen er for øvrigt født Bajlum og kusine til maleren og digteren Henry Bajlum. Deres bedstefar købte ejendommen i Krogager, Methas bror Peder Bajlum overtog fødehjemmet men Henrys far flyttede til Vinderup. Da Peder som ældre flyttede op i Østparken ovetog sønnen Gert Bajlum hjemmet og det har han stadig. En ny Peder Bajlum er opvokset der, men om han senere overtager ejendomme vides naturligvis ikke.

Gl. Landevej 10

Byens fornemmeste bygning er Ejsing kirke. Den er fra 1100 tallet og menes at være Danmarks næststørste landsbykirke(Vestervig størst) Men det vil tage en hel aften at fortælle om den, så jeg vil henvise til en af de ture som Egnshistorisk forening arrangerer en gang i mellem eller til selv at læse om den. Der er udgivet bøger om den.

Gl. Landevej 7

Bygget i 1906 af Jens Peder Kristensen, der i 1923 sælger det til Christen Laursen. Hans enke sælger det i 1935 videre til Skomager Magnus Chr. Vedel, reparerede sko. Ikke salg af nye sko. Og så var der en dreng, Villy, der voksede op ude på Ejsing mark, ud af kirkestien der hvor nu Johannes Skodborg nu bor. Hans far hed Alfred Andersen. Villy kom i lære hos tømrermester

Johannes Pedersen på Geddalvej 6. Da hans var udlært tog hans plads hos en tømrermester i Lomborg, hvor han i øvrigt giftede sig med datteren, Lydia. Villy arbejdede et stykke tid i Lemvig, så købte han i 1945 Vedels hus her og begyndte sin virksomhed i det lille hvide hus, i gården bag huset og opførte næsten samtidig tømrerværkstedet ved siden af selve huset og lod sætte en gul facadesten på det oprindeligt hvidkalkede hus. Hans gamle far Alfred bor på 1.salen. Vi husker Villy som en utrolig dygtig håndværker. Da Villy selv dør sidder Lydia i huset et stykke tid, men sælger så i 2004 til nuværende ejere Hanne og Arne Nielsen.

Gl. Landevej 5

Oprindeligt Ejsing mejeri 1892 i den gamle stald. Der er købt jord til i 1906 Et nyt blev bygget i 1914-15 . Det er det vi her ser dele af.

Mejeribestyrer Jens Tanderup. går af i 1938 og efterfølges af mejeribestyrer Chr. Jørgensen, men så nedlægges mejeriet i 1969. Sidste tilkørsel 27.10.1969 og herefter sælges bygningerne i 1970 til smedemester Ib Pilgaard, der indrettede Ejsing smedje og maskinværksted. Han drev en solid virksomhed med mange ansatte smedesvende. Desværre blev han syg og døde i en ret ung alder og hans kone Ruth, syntes ikke hun kunne drive smedje uden sin mand, så hun sælger til Nykredit, der videresælger til John Haven Andersen i 1992. Han ville sælge biler. Men var her kun i 3 år I november 1995 solgte han det til Christian Dam, der er nuværende ejer.

Oprindelig var der en høj skorsten, men da Ib ikke skulle bruge den blev den væltet i nov 1973 ved en eksplosion udført af hjemmeværnet (personificeret ved Kristian Stilling.) Skorstenen ville ikke ned i 1. forsøg, men så forbedrede Kristian sprængladningen og så lagde den sig stille og roligt hen over landevejen. Alle skolebørnene var med omme at se på begivenheden. Vi stod med dem oppe ved kirkemuren. Johannes i Dalgård fortæller, at den nederste del ikke gik i stykker, så da den store traktor med grab skulle samle den op trillede den rask af sted, så han blev nødt til at sætte efter den og ”smække” skovlen ned foran den løbske skorstensdel og bringe den til standsning. Der var lagt store halmballer ud på vejen, så asfalten ikke skulle tage skade, men det gjorden den nu alligevel , husker Johannes.

Læs endvidere Erling Pedersens beretning om en dagligdag på mejeriet.

Gl. Landevej 8

I 1903 tilhører det tilhører da Peder Kamstrup, der er grd. på Nr. Møgelstoft. Om det er bygget tidligere ved jeg ikke, men familien Kamstrup fortæller, at måske allerede i 1830, som aftægtsbolig for gården Nr. Møgeltoft

I oktober 1967 skiftes der til hans børn Johanne(gift Bregendahl), Kirstine (gift Risum), Anna, Dagny(gift Møller)Kristen, Tang, Karen og Jens.

Datteren Anna Kamstrup køber huset ved dette skifte og bor her til hun flytter på ældrecentret Bakkebo i Vinderup.

Der har altid været 2 lejligheder. Jeg har vist allerede fortalt, at Signe Andersen flyttede fra Kommunehuset hen til dette hus og på et senere tidspunkt kan jeg huske at en dame, der hed Anna Rusbjerg boede der og Bette Viggo (Viggo Pedersen fra Bjerrehuse) og men der har været flere. I 1996 sælges det til Anny Rusbjerg, der flytter og videresælger det til sønnen Kurt Kristian i 2001.

Gl. Landevej 6

Bygget af skrædder Kristen Jensen (f. 17.12.1866) i 1910, det er lidt usikkert usikkerhed, men Johannes Chr. Jensen og Alfred Jensen skifter på vegne af søskendeflokken i maj 1930 fra deres far, der dør 19.04.1930. Hans kone Ane Sofie Jensen (f.26.09.1868) var død allerede 27.01. 1919.

Johannes Chr. Jensen, æ skrædder (1900-1966), gift med Mette (1902-1991) køber huset. De er forældre til bl.a. sønnen Ove Jensen, der oprettede Ejsing møbelfabrik. i 60'erne.

Johannes drev skræddervirksomhed, han syede, men kun for mænd, Og så havde han manufakturudsalg. Desuden var det her centralen i Ejsing befyndt sig. Hvornår den er oprettet vides ikke helt præcist, men Jens Pedersen Stubkjær og en kreds af andre borgere var med til at få den oprettet. Til at begynde med var det gratis at ringe rundt i store dele af Vestjylland.. Jens fortæller til avisen, at han kunne ringe gratis til Nykøbing Mors. Johannes var også centralbestyrer. Ind imellem var det nu Mette, der passede den. Ove fortæller, at man altid kunne regne med, at hans forældre vejledte folk, der skulle snakke med andre. F. eks var der af og til telefon til kreaturhandler Chr. Stubkjær. Han spiste inde hos naboen på alderdomshjemmet og Johannes vidste jo, hvornår det var, så han sagde til folk, der bad om Christians nummer, at det ikke kunne betale sig, for han var over hos Gudrun for at spise, men der kunne de lige blive stillet over. eller det var Mette, der passede centralen og så kunne meldingen vedr. Christian gå på, at han faktisk sad og spillede kort sammen med Johannes, men hun kunne da lige kalde på ham. Ja, det var omsorgsfulde tider dengang. Svigerdatteren Sonja mindes sin svigerfar, som det venligste menneske, hun kendte. Han var utrolig afholdt af alle.

De havde også håndkøbsudsalg. Og Johannes var sammen med smedemester Villiam Ransborg , tørvefabrikant eller rettere, det var lige i slutningen af tørveeventyret i Ejsing og da blev der i stedet for tørv lavet formbrændsel. Det var i slutningen af 40'erne.

Johannes skulle i oktober 1966 til afslutningen/nedlæggelse af Vinderup Central, men døde samme dag, så han nåede ikke derind. Ejsing central nedlægges i november 1966. Omkring det tidspunkt eller lidt senere lejer Ejsing kommune sig ind i lokalerne. Her sidder det faste personale, kæmner Ole Kjær og kommunesekretær Birgit Kongensgård. indtil kommune-sammenlægningen i april 1970. Inden da, havde damefrisør Lis Pedersen og hendes mand Svend købt huset 5/12 1968 af Mette, der bor i huset indtil april 1969 og som efter et kortere ophold hos en datter i Silkeborg flyttede ind i en lejlighed i pensionistboligerne, der var bygget på den tidligere skoletomt på Vinderupvej.

Lis fortæller, at Mette havde lovet hende, at når hun ville sælge, skulle det være til dem. Det holdt hun, men det var en svær beslutning og Mette dvælede så længe ved afgørelsen, at Ove næsten mistede tålmodigheden og sagde til sin mor, at nu måtte hun beslutte sig. Så sagde Mette, at så måtte det være sådan. Men også, at kommunen skulle have lov at være der indtil den kommunale nedlæggelse/sammenslutning. Lis havde allerede salon i søsteren Margits kælder på Gl. Landevej 19. og det fortsatte indtil hun kunne indrette sin salon her, hvor den har været siden. Svend kørte biler hos Priess i Vinderup indtil han blev pensioneret.

Nuværende ejere: Lis og Svend Pedersen

Gl. Landevej 3

Bygget i 1904 af bager Anders Christensen.(som for øvrigt er morbror til Bette Marinus) Han sælger i september 1916 til bager Kresten Pedersen Nørgård. Det var et almindeligt landsbybageri med ugentlige landture. Man fyrede i en stor stenovn. Det foregik på den måde, at man fyrede op direkte på stenpladen, hvor brødet skulle stå. Når så pladen havde den nået en temperatur på ca. 250°C, så blev gløderne fejtet ud og brødet sat ind. I 1951 blev installeret en ny rørovn, der blev fyret op med olie. Det var begrundelsen for at bager Herluf Søndergård Jensen køber bageriet i september 1953. Han er gift med Grethe, der hjælper i forretning og bageri. Stegning af ænder, gæs og flæskesteg til julebordet var en af sideopgaverne for bageren. Grethe mindes, at julebesøg hos forældrene i Thy og på Mors ofte blev en sen affære, fordi det stegte ikke blev hentet før ud på juleaftenen, og de kunne jo ikke tage af sted, så længe, der var noget i ovnen.

Privatlejligheden blev fyret op fra et centralkomfur og senere fra et centralt fyr i kælderen. Man fyrede med brunkul og i de blev opbevaret i en gammel garage i en kulkule. Herluf syntes, det var noget svineri. Og de begyndte at fyre med koks og cinders, indtil man gik helt over til olie. De har renoveret ad flere gang. Taget trængte til udskiftning og der blev lagt nyt tag på i 1954. Den gamle garage blev raget ned og en ny dobbeltgarage sat i 1957 samt en forskønnende skalmuring i 1974. I 1983 får Herluf en ny elektrisk ovn. Den var af omfang ikke nær så stor som de tidligere, men så meget mere effektiv. Den kunne tage 36 plader, der under bagningen roterede. En stor gevinst, men desværre var Herluf på det tidspunkt begyndt at blive syg. Han døde alt for ung i 1985. Grethe fortsatte med at drive forretningen i et par år, vist med brød fra Sevel bageri, men i 1988 sælger hun til Bodil Obitsø Kristensen. Hun vil lave en forretning med souvenir og smykker. Det går ikke helt godt og hun opgiver efter et par år. Nu flytter Jonna og Bent Henriksen ind. De har i en periode handlet med fiskegrej slik is, videofilm o. m. a. og Bent reparerer cykler og lejer desuden cykler ud til turister. Men Jonna sagde til mig, at det ikke kunne betale sig med alt det arbejde, så nu har de lukket forretningen og har begge arbejde udenfor hjemmet.

Gl. Landevej 2 og 4

Her ligger nu sognekommunernes boligselskabs lejlighedskompleks, men tidligere lå på hjørnet med gavlen mod Brugsen og facaden med perron mod Vinderupvej Ejsing Foderstof og ved siden af lå et hus, som i en periode fungerede som plejehjem for ældre.

GL. Landevej 2 Foderstoffene Billeder

Før 1936 var det Brugsen der handlede med foderstoffer i den gamle bygning.

I 1936 stiftede s Ejsing Foderstofforening, Lokalforening under Jysk Andels Foderstofforening. Stiftelsen var den 28. marts 1936.

Den første bestyrelse bestod af:

Christian Dam, Råst - Laust Knudsen, Ejsing - Mads Nielsen, Raunholt Jens Grysbæk, Nr. Elbrønd og Peder Bregendahl. Råstgård.

Ejsing Foderstofforening blev drevet i det gamle Pakhus indtil 1962, hvor Anders Hulgård var formand, Hulgård var en god og forudseende formand, der kunne se, at det blev nødvendigt at bygge nyt på grund af udviklingen i landbruget, der blev behov for at kunne tørre landmandens kom og opbevare det..

Man kontaktede andre lokalforeninger på egnen, men ingen af dem ville med i en sammenlægning og det er nok grunden til, at grovvarercentret kom til at ligge i Ejsing.

Bestyrelsen købte en ejendom på Geddalvej, Stuehuset, Grindalhus, blev bolig for forretningsføreren og på jorden byggede man foderstofanlæg, med tørreri og lagerplads til kom. . Lokalforeningerne på egnen skrumpede efterhånden ind og blev senere tilsluttet Ejsing Lokalforening.

I 1971 blev Lokalforeningen Andels Grovvarerforening for hele kommunen, alle egnens lokalforeninger var tilsluttet, - derfor besluttede man at ændre navn til: Vinderupegnens Andels Grovvarerforening. og blev markedsført under VA. G. og dækkede herved hele Vinderup kommune indenfor Andels grovvarer.

1. Januar 1982 blev VA.G. til et DLG center under navnet: DLG center Vinderupegnen.

I 1984 gik man sammen med Linde om overtagelse af havneanlægget i Struer.

Mange ændringer i strukturen er sket siden, alt i takt med udviklingen i Landbruget.

Pause

Første anlæg bygget 1962

Tilbygning i 1965

Stålsilo 1969

Ændring til

VAG 1971

Gødningspakhus 1974

Ny kontorbygning med landmandsbutik og lager i 1980 DLG center i 1982 O.s.v.

Gavl væltet i 1970, hvor 1000 tdr. kom væltede ud af huset

Gl. Landevej 4 Alderdomshjemmet.

Kilde: Erland Mortensen, Gudrun og Magnus' søn.

Gudrun og Magnus Mortensen køber huset af en skomager i 1937. Det skal bare være deres hjem. Men så får Gudrun gennem kommunen kontakt med en ældre dame, hun bliver pensionær hos dem. Gudrun har også almindelig pensionat, idet forskellige folk, mest alenemænd, f.eks. kreaturhandler Chr. Stubkjær, som vi lige har hørt om, spiser hos hende. Men flere kommer til og på et tidspunkt bliver smøgen op til foderstoffet fyldt ud med en tilbygning, ca. 1945-50. Her er 4 værelser og fælles bad og toilet, desuden er der kælder og på husets loft bygges 2 kviste på ud mod haven., Det er Gudrun og Magnus' soveværelse og det andet er til pensionær. Erland kan huske, at familien sommetider måtte rykke sammen, så der kunne blive plads til endnu én, der gerne ville under Gudruns beskyttende vinger. Et kuriosum, jeg ligge kan fortælle om Gudrun var, at da skole skulle bygges i 1961-62, da spiste hele arbejdsjakketen hos Gudrun hver dag. På et tidspunkt køber kommunen ejendommen og Gudrun bliver nu kommunalt ansat. Magnus har i perioden forskellige hverv. Han har arbejdet fra 1925 foderstoffet, i tørvemoserne, kørt ud til landmændene og kogt deres foderkartofler på stedet (det skete også på mejeriet, hvor man selv skulle aflevere og hente.) nå, han kørte også Ejsing Taxa/lillebil. Og endelig i 1965 blev han kirkebetjent. I 1964 køber familien snedker Johannes Pedersens hus på Geddalvej 6 og Gudrun bliver bestyrerinde på Ejsing Forsamlingshus. Hun efterfølges her hun af kogekone Anine Bæk, gift med Jens Bæk. Hun er på hjemmet indtil det nedlægges som alderdomshjem 1973. Anine bliver boende i huset indtil det skal sælges til nedrivning. Hun døde i 1998 og både hun og hendes mand Jens Bæk, død 1978, ligger begravet på Vinderslev kirkegård i øvrigt sammen med deres søn Carlo, død 2000. Anine kunne være blevet 100 år i år. Et par af Ejsings kendte mænd Laurids Laue og Bette Marinus (billede) var på alderdomshjemmet i deres sidste år.

Gl. Landevej 1.

Brugsen

Udstykket 8/10 1904

Brugsforeningen er oprettet 15. oktober 1912. Bag oprettelsen stod grd. Peter Kjær, grd. Jesn Skov, grd. Shr. Olesen. Fabrikant Poul Hyldgaard og mejeribestyrer Tandrup

I august 1912 sælger Anders Nielsen til den Ejsing Brugsforening under dannelse. Året efter købes af Anders Chr. Nielsen bygningen overfor, der ligger med facaden til Gl. Landevej. Og i 1918 købes af Karen Pedersen hjørnebygningen overfor. Disse to indrettes til korn og foderstoffer. I Marts 1936 ophører denne handel, idet brugsen sælger bygningerne til den nydannede Ejsing Foderstof.

D. 18/11 1955 købes af Herluf Jensen(bageren) et sykke til nede i gården, det er nok der lagerbygningen mod vest bygges(gætteri - Kan lige så godt være sket på et andet tidspunkt.)11/2 1983 tilskødes forretningen til

Fælleforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Der er fusioneret og Brugsen ophører som selvstændig Brugsforening.

På billeder kan man se, at der ude foran butikken på Gl. Landevej er en benzinstander. Hvor denne handel er ophørt vides ikke, men det er tænkeligt, at det samtidig var med at Egon starter servicestationen med Shellbenzin.

Igennem tiden har man også solgt kul-koks-cinders og petroleum og naturligvis flaskegas. OG Lotte Jensen mindes, at hun var med til at afskaffe klipfisken, som handelsobjekt i Ejsing. Der har været salg af tøj og metervarer. Det var bl.a Marie post(, der stod for den afdeling.. Lejlighed til uddelerparret i vestgavlen, og desuden var der værelser ovenpå til personale. Forretningen vendte dengang mod Gl. Landevej. Lagerbygningen mod vest er bygget til senere, uvist hvornår.

Billede!

Uddelere:

4 uddelere før Morten Sloth Mortensen. Den sidste havde fået stilling som brugsuddeler i Ødis Brugsforening.

Morten Sloth Mortensen er udlært i Egebjerg Brugs og blev uddeler i Ejsing 1919. Han var i øvrigt gift med Thomas Halborgs datter Anna.

1954 overtager sønner Tage Sloth Mortensen jobbet. Han er gift med Gerda

Han dør forholdsvis ung i 1975.

1975 Hans Petersen. Han får butikken moderniseret. I forår og sommer 1979 skete der en omfattende renovering, idet hele uddelerlejligheden blev inddraget til butiksareal. Og sådan har den set ud siden. Dvs. der har været adskillige moderniseringer, såvel ude som inde og røkringer inde i butikken gennem årene.

Tage Pedersen, der sælger den goodwill, der er omkring Ejsing Købmandsforretning til Brugsen og derefter bliver han selv brugsuddeler 1.nov 1979

Liselotte Jensen overtager jobbet i 1983. Under hendes ledelsestid bliver lageret udbygget til sit nuværende udseende. Der bliver indrettet vareterminal med kølerum, så man kan sælge ferskvarer. De store kompressorer, der tidligere har stået og brummet i kælderen under butikken flyttes op i gården.

Susanne? fra Lihme var her kun kort tid. Hun kom i 1997 og allerede i 1998 får vi så Palle Buus Jensen I 2003 tager han nye opfordringer op i Lohals på Langeland

Allan Nielsen 2003-2004 men får derefter job i Arnborg

Hanne Toft er sidste skud på stammen 2004 kom hun og hun er her endnu.

Indflydelsen fra Blå Kors var stærk på egnen. 1965 kom jeg til Ejsing. Jeg kan huske, at vi skulle have nogle gæster og derfor ville jeg købe nogle øller til maden. (Det var inden vin kom på mode)

Men Tage Mortensen, der var uddeler fortalte lidt undskyldende, at man ikke havde bevilling. (spiritus)

Den gang kunne man også låne/leje spiseservice, hvis man skulle have fest. På Egnshistorisk har vi fået forærende et sæt, så det ikke går i glemmebogen. I øvrigt står resten i klubhuset. jeg tror man kan dække op til omkring 100 måske flere med det der er tilbage. Vi har lånt det til bl.a.konfirmationer.

Landtingvej nr. 1

Ejsing købmandsforretning.

Bygget, ja oprindelsen, skal vi på rigsarkivet for at grave frem, måske er huset tilbage fra 1850'erne. Der er sket en udstykning i 1898, og 1/7. 1910 sælger A Pedersen huset/forretningen til købmand Jens Nielsen..

Vi har et billede, der viser, at der mod Vinderupvej var en tank og en petroleumspumpe. Desuden sælges der ud over kolonial, brændsel, undertøj og metervarer. Det var et stort hus. Johanne i Dalgård har haft sin gang hos købmand Nielsen og hun fortæller, at fru Nielsen, hver morgen havde

et komfur og 7 kakkellovne, der skulle fyre op i. I gården var der lager, nu P-plads. Over lageret var der værelser, som kommisser kunne bo i. Eller de blev lejet ud til andre. Bl.a. boede flere af vognmand Svend Risums chauffører der. Det var en travl købmandsgård med ugentlige vareture.

1. november 1955 køber købmand Åge Jensen sammen med sin kone Eva. De renoverer butikkslokalet, idet metervarerne ryger ud og isenkrambeholdningen bliver større. Hele butikken endevendes, så den bliver mere kundevenlig.

D 1. nov. 1976 sælger de til Poul Mathiassen, der er den første af en række ejere, der alle kun har butikken i ca. 1 år

2/11 1976 Poul Mathiassen

14/9 1977 Knud Ingemann Laursen

8/3 1978 Johannes Rørstrøm

4/12 1979 Tage Pedersen og Rinda Sørensen sælger goodwillen til Ejsing Brugsforening og lukker butikken, dvs. Rinda har posthus i butikkslokalet i en periode.

25/9 1998 køber nuværende ejer: Mogens Vestbjerg og hans kone Doris huset og i dag er det hele privatbolig.

Landtingvej 3

Bygget i 1903 som beboelse med smedje af Jens Pedersen Stubkjær, hvis far havde landbrug med smedje i Råst. Han døde i en alder af 97 år i 1978.

Hans søn var Edward Stubkjær. 1901-1983 Han blev i 1935 gift med Magda, (død 2001) og ved den lejlighed overlod Jens beboelsen til de to unge og byggede huset ved siden af (altså nr. 5) til sig selv. Far og søn drev i fællesskab smedjen i mange mange år. Cykelreparation kom på et tidspunkt ind som en af opgaverne.

Jens Pedersen Stubkjær fortæller til avisen, at han skoede op til 10 heste om dagen, det var 10 par hestesko, der skulle sættes på. Man fik 4 kr. pr. hest og dette kunne tage op til seks-syv timer, så timelønnen var ikke høj. En liter mælk kostede 9 øre. Han fremstillede også midten af tyverne selv alle dele, han skulle bruge, lige fra møtrikker, bolte, hesteskosøm. Han fremstillede også plovskær og arbejdsvogne. Det var ikke altid nemt at få penge for udført arbejde. De fattige havde dem ikke og de rige ville ikke gerne af med dem. Jens var engang cyklet ud til en gårdmand for at få 25 kr. som manden skyldte ham. Men han fik bare den besked, at han kunne få sine penge til efteråret, da betalte manden regninger. Han tænkte åbenbart ikke på at smeden skulle overleve hele året. Andre betalte med vrede, de smed pengene hen ad bordet så nogle røg på gulvet. Det var takken for en langstrakt kredit. Nå men Jens fik på et andet tidspunkt has på førømtalte storbonde. Han syntes Jens' regning var for stor og påstod, at han heller ikke havde fået en vogn, der stod på den. Jens sagde, at det skam var rigtig nok, og at regningen slet ikke var så stor som naboen og han havde bare grebet i lommen og betalt uden at skælde ud. Og så fik Jens ligegodt pengene.

Jens var indkaldt flere gange. Var soldat sammen med Frederik d. 8, en jævn mand og Christian d. 10. Han fornærmede Alexandrine ved at sige, at hun ikke var pæn. Kongen vendte sig om og sagde til Jens, at det ku' da godt være, men hun er meget rar. Andet skete der ikke.

Han oplever også, at mejeribestyreren får Ejsings første bil. Alle var bange for den. Og som fortalt henne ved centralen var han med til at indføre telefoni Ejsing

Far og søn arbejdede sammen i mange år og Jens havde stadig andel i smedjen indtil december 1975. Da var han 94 år gammel. Jens Stubkjær død i 1977. Edward er nu alene om smedjen, men ikke i mange år, for han dør i 1983. Magda sidder nu med smedjen, hvor der ikke arbejdes mere og i efter hendes død i 2000 køber nuværende ejer er Thorbjørn Heller Johansen. Smedien og oprettet Ejsing motorcompagny.

Landtingvej 4

Udstykket 12/2-1927

31/1 1930 sælger Niels Chr. Jensen til Ane Risum, som særeje.

24/11 1943 skifte med mand Marinus, og børn Jens, Svend, Erik, Kresten og Metha Risum. Samme dag sælges huset til Jens Risum, der har det i 6 år indtil han d. 26/11 1949 sælger det det broderen Svend Risum. Da Svend dør ordner datteren Bodil boet d. 16/6 1993 og videresælger samme dag huset til Ole Rusbjerg og d. 3/4. 1995 overtager det af nuværende ejere: John Høgh og hans kone Linda

Imens Risum familien har haft huset har der omme bag ved været savværk, der blev bl.a. leveret fiskekasser til Glyngøre fiskeindustri. og både Jens og Svend drev vognmandsvirksomhed fra stedet.

Landtingvej 6

Udstykket 13.07.1887. Måske Ejsings ældste hus. Men igen vi skal om ad rigsarkivet for at få den endelige sandhed.

Vi ved at en Niels Mathiasen sælger til Ejner Nielsen (kaldet bette Ejner). Han bor der sammen med bl.a. sin søn Johanne, der er chauffør hos Svend Risum i nabohuset.

28/8 1958 skifte Jens Peter, Johannes og Peder Chr. Nielsen. Johannes køber huset. Han er ugift og har det indtil 9/6 1986, hvor brødrene skifter efter ham. de sælger samme dag huset til nuværende ejer: Ole Sander Jensen

Landtingvej 10

Udstykket?

8 juli 1904 sælger Jens Chr. Nielsen til Niels Chr. Pedersen.

23 august 1947 Anton Majdichi

8 oktober 1947 Ingemann Pedersen

6. september 1958 Hans Jensen

5 maj 1966 Ove Jensen

7.september 1966 Magnus Andersen (æ morsingbo)

11. maj 1995 muremester Chr. Ransborg

Hellevej 2

Udstykket i december 1883. Sandsynligvis bebygget med det samme. I så fald et af Ejsings ældste. Ejeren er Anders Chr. Sørensen. Andet ved jeg ikke om ham.

I november 1912 køber Niels Peder Bach og hans kone Petrine det. Deres færden og laden ved jeg heller ikke meget om. Men i januar 1943 bliver Petrine enke og hun sidder nu alene med huset indtil 1956, hvor hun nok er død, idet Christian – Knud - Jens Peter – Johannes – Marinus - Anna Dorthea, Karoline (gift Jensen) og Bodil Marie (gift Christensen) skifter. Johannes er bobestyrer og han sælger d. 27.sept. 1956 til Hugo Nielsen. Der var 2 lejligheder, så Hugo skulle skrive under på at lejerne Folmer Jensen Smed (Bamse) og hans familie måtte blive boende indtil de fandt anden passende bolig.

Der har siden været flere lejere. Lise og Gunnar Tanderup (spæt) solgte fisk og B&O

Bent Lauge Jensen og Annelise (rengøringsassistent på skolen) boede her og det samme gjorde en kort periode indtil de fik deres hus gjort klar, nygifte Henning Tømmer og hans Ruth.

Hugo har kørt fast landtur for bageren og afløste som chauffør hos vognmand Svend Risum. Han havde en overgang Lillebilforretning her fra bopælen og kørte bl.a. skolebørn i sit ”rugbrød” og senere i kommunens. Så

uddannede han sig som kørelærer og da han fik rådighed over hele huset indrettede han teorilokale og underviste kommende trafikanter.

Vinderupvej 25 Præstegården

Bygget i 1980. Oprindeligt var der planer om at lægge den, på den gamle skolelegeplads der hvor anlægget er.

Den gamle fra slutningen af forrige århundrede lå længere ned mod vejen lidt på skrå. Et stort hus på 300 m² Haven foran var skærmet af et trådhegn ud til fortovet. Det var en stor bygning og jeg kan huske provstinden sagde, at den ikke var egnet til menneskebolig, der var mange trapper og der var store rum, det var svært at fyre op. (8000 l olie) Da man rev det hele ned lod man brostenene i hestestalden, blive liggende og de ses i den bevoksning af højt græs deroppe til højre for indkørslen foran konfirmandstuen.

Vinderupvej 11 Pensionistboliger

Selve skolebygningen lå her, så den og lærerboligerne dannede en gård/legeplads. Parallelt med de nyeste bare lidt længere oppe. (Billeder) Jeg var med til at tømme den for møbler og skoleinventar. Ved nedrivningen af den gamle skolebygning i 1967-68 blev der plads til at man kunne opføre pensionistboliger til folk, der var i stand til selv at bo uden hjælp og tilsyn. Det er den del, der ligger parallelt med kirkegårdsmuren. Den del, der vendte front mod børnehuset er bygget til i 1983. Som det nok er de fleste her bekendt ville vi jo gerne have Vinderup kommune til at renovere bygningerne. Det var kommunalbestyrelsen ikke villig til og et møde i forsamlingshuset gjorde det helt klart, at renoveres skulle de og så købte man dem af kommunen. (Min private mening er at kommunen, burde have givet dem gratis til den forening vi fik dannet til bevarelse af boligerne.)

Vinderup 9 Børnehuset, de gamle førstelærerbolig (Billeder)

Denne flotte bygning har efter min bedste overbevisning et af de smukkeste huse i Ejsing. Det har været endnu smukkere, da skoleinspektør Vesterager boede her med sin familie. Da var der røde mursten og det var begroet af rådhusvin. Huset tjente som lejlighed for førstelæreren og i den ende, der vender hen mod pensionistboligerne var en lærerindelejlighed. Her boede frk. Krogh. pensionistboliger. Der var en stor frugthave bag skolebygningen og desuden en flot blomsterhave foran lærerboligen. Vesterager havde desuden køkkenhave lige på den anden side af vejen, nu nr. 8. Her byggede han og Johanne Vesterager deres "aftægtsbolig" i 1967

Vinderupvej 3.

Huset er bygget i 1953 af grd. Niels Hede på Ejsinggård, da han overlod gården til sin søn Peter Hede.

26 nov. fremgår det af tingbogen, at der har været skifte til Edith Vita Nedergård, Asta Bajlum og Peter Hede.

De sælger huset til Anne Marie Lydersen, Enke efter Lyder Bach Parret har skænket tårnuret til Ejsing kirke.

Da "faster Rie" som hun hed i de kredse, jeg færdedes (skolen) i døde købte Ole Bach fra Bakgården huset i 1984. Derefter blev det solgt til Hanne Christensen og Claus Guldhammer og i 1998 til nuværende ejer Pia Brødbæk Højriis.

Vinderupvej nr. 1

Et af de smukkeste huse i Ejsing, efter min ringe mening.

Udmat. 1917 og bebygget i 1917 Else og Jens Mortensen.

23. august 1918 sælges det til P.K. Breum, som jeg ikke ved noget særligt om, men 16 april 1941

skiftes til enke Ellen Breum., der samme dag sælger videre til Christen Bæk, tidligere gårdejer på St. Sevelsted.

Han bor i huset indtil 1953, hvor der i februar er et skifte til: Ejner, Christen, Jens, Kirstine (gift Madsen) og Maren Bæk. De har det en måned, så køber Maren Bæk det i marts.

22 sept 1964 køber Poul Christian Thomassen Halborg tidligere grd på Lauheden, huset sammen med sin kone. Og de bor i det indtil 18. maj 1979 hvor et skifte finder sted til døtrene Elisabeth, Solvej og Ebba, men samme dag sælger de videre til Judy og Knud Erik Dam. , der afhænder det til nuværende ejer Ejvind Bay Sørensen og hans kone Jytte. De to har gjort et flot stykke renoveringsarbejde, som alle kan se.

Ind imellem de forskellige ejere har der været perioder med lejere. Bl.a. har der boet en dame der hed Anna Bæk. , der underviste i klaverspil. Hun boede der samtidig med Thora Østergård, Ejsing sogns hjemmesyge-plejerske. Der var da en lejlighed ovenpå. På det tidspunkt var der 3 lejere, idet kreaturhandler Vhr. Stubkjær boede i et værelse nedenunder.

Ernst Lauge, har også boet der en periode. Og Emma og Svend Årup (Søren Pedersens datter)

Vinderupvej 2

Huset på den anden side af gaden er fra før 1899 for på det tidspunkt sælger Chr. Pedersen, Møgeltoft og Peder Christensen til en, der hedder Jens Pedersen. Derefter 14 oktober s.a. Peder Kamstrup Kristensen

7 nov 1940 Magda Skött f. Didrichsen

4. aug 1943 Peder August Lodberg Svendsen

1 nov. 1955 købes det af Købm. Jens Nielsen, da han sælger sin forretning til Åge Jensen. Der er en sidefløj på. Her boede i sin tid Maren Brogaard. Hun havde astma, Svend Nielsen, har fortalt mig at han husker en frygtelig stank, fordi man hældte noget stærkt op i en underkop, satte ild til det og de dampe, de nu udvikledes skulle Maren indånde. Maren syede bl.a. futsko til folk Her boede senere Bette Marinus (født d.5.januar 1884) da han flyttede fra Kommunehuset. Han endte sine dage (15.okt.1969)på alderdomshjemmet hos Anine Bæk. Han er en af Ejsings originaler, måske af taterslægt, ikke meget over 1½ m. høj, Jeg husker ham på foderstoffens perron med

3. sept 1968 købes det af Ivan Linde Christiansen.

Og 6 maj 2003 af nuværende ejer Heinrich Præstholm.

Bemærkninger ved dette hus er, at jeg har ladet mig fortælle, at vejen har ligget ret meget højere.

Da man i 1953 skulle asfaltere gravede man bakken væk, så vejen blev sænket ret meget og de to mure blev sat, så jorden ikke skulle skride. Det vil sige, at husene på et tidspunkt stort set har ligget i niveau med vejen. Dog har nr. 2 ligget højere end nr. 1 og der var en trappe, der førte direkte fra vejsiden ind til huset og ikke som nu langsmed hus og vej. Jeg har også fået fortalt, at der mellem nr. 2 og nr. 4 har været en vej, der førte op i det der nu er haver til en smedje, der lå deroppe. Om det var Stubkjær, der tænkes på, har jeg endnu ikke fået verificeret.

Geddalvej 2

Huset er fra år 1900 Bygget af Hundsballe til sine to piger "Hvidbjergpigerne". De syede og havde manufaktur forretning, samt udsalg af metervarer.

I 1919 køber malermester Hans Harald Olesen det for 7000 kr Her, hvor der nu er carport var der tilbygning. Hvor der var butik. Martha Olesen solgte i mange år slik. Den blev efter ca. 25 år lejet ud til snedker Johannes Pedersens søn Christian, der havde købmandsforretning der indtil han købte Hasselholt købmandsforretning. Han er for resten far til vores tidligere økonomidirektør Søren Bruun Vinderup kommune, som tog navnet efter sin mors familie. Hans morbror er afd. Johannes

Bruun Sørensen, Pilgård, Nå men butikken blev derefter lejet ud til bette købmand, Gerhard. Indtil han flyttede længere ned ad gaden, hvor hans bror Verner havde bygget et hus med plads til både sig selv, sin mor og sin bror og endda lavet forretning til Gerhard i kælderen, alt samme for erstatning for en hånd han fik hugget af i en kvasmaskine omme i Ravnholt..

Derefter blev butikken lejet ud til Marie Hedegaard, som solgte metervarer og garn. Hun var enke efter en politibetjent i Vildbjerg. Hun havde en dreng, hun skulle forsørge og det gjorde hun godt. Så blev det for strengt for Hans og Martha at gå ovenpå og sove og derfor indrettede sig i butikken med soveværelse og der var garage. Hans døde i 1980 og Martha kom til Bakkebo i 1990.

Huset blev nu udlejet til Ib Thomsen, mens han gjorde sin fars hus klar til at han og Bente kunne flytte derhen i den anden ende af Gl. Landevej.

Så blev det solgt til et par fra Esbjerg. Jeg kan huske, de tilbragte det meste af tiden ved vinduet ud mod krydset, så de fulgte godt med i alt, hvad der rørte sig i Ejsing. De er begge døde og huset har via en tvangsauktion fået en ny ejer, den nuværende Esben Nielsen., som jeg synes har fortjent anerkendelse for den måde han har sat huset i stand på. Husets oprindelige søn malermester Holger Olesen Vinderup synes der er gjort et rigtig flot stykke arbejde og det glæder ham.

Geddalvej 4

Bygget i 1907. Karetmager Peder Olesen og hans kone Anna Katrine flytter ind i 1909. De kom fra Fyn, men havde en årrække boet i Vinderup, hvor bl.a. sønnen Hans Harald Olesen er født. Han køber i øvrigt senere nabohuset på Geddalvej 2.

Der var butik i det ene hjørne af huset ud mod gaden op mod Geddalvej 2. Han lavede bl.a. hjul, kar og andre træting. Han havde butik med udsalg af disse varer. Han solgte også træsko.

I det andet hjørne ind mod gården var der butik med mejeriudsalg, hvor man solgte mælk og fløde.

I 1937 blev det solgt til barber Ørum for 7000 kr.

Senere blev det købt af barber Tanderup

Nuværende ejere Jette og Lars Olesen. 1991

Geddalvej 3 og 5

To sammenbyggede huse, med hver sit matrikelnummer. De er bygget samtidig i 1908. Bygherren er så vidt vides murermester Damsgaard, der i øvrigt nok også har bygget rækken af huse ind ad vejen til Ejsing Møbelfabrik. De første beboere er der lidt usikkerhed om, men på et tidspunkt bor Jens Toft og familie i nr. 3 og Anne og Peter Hedemann i nr. 5, der i 1933 overtages af Gerda og Søren Petersen. Gerda startede fagforeningskontoret for Dansk Arbejdsmandsforbund. Hun døde ret ung og Søren Petersen fortsatte derefter indtil kontoret blev nedlagt.

I 1971 dør Jens Toft og hans barnebarn Jørgen Skovmose flytter ind sammen med sin kone Irene Nuværende ejer af nr. 3 er Kaj Ole Jensen. Og nuværende ejer af nr. 5 er Sørensen(rence) og Anders Rohde, datter og svigersøn af Søren Pedersen. Rence er født i huset.

Geddalvej 6

Her står vi ved tømrermester Johannes Pedersens hus. Han havde værksted i kælderen. Her blev Villy Andersen udlært. Som tidligere nævnt blev det i 1964 solgt til Gudrun og Magnus Mortensen. Og Johs. Pedersens søn Robert snedker og Karen byggede på modsatte side med plads til værksted. Her er Henning tømrer udlært.

Nuværende ejere: Conni og Svend Åge Nielsen

Geddalvej 21

Forsamlingshuset. Indviet 14. november 1906. =100 års fødselsdag i år

19 feb. 1904 sælger Jens Chr. Nielsen til Kristian Jensen Damsgaard (købt navn) I en avisnotits d.

4. juli 1906 står der, at ”Opførelse af et Forsamlingshus i Ejsing er overdraget til Murermester Chr. Damsgaard som lavestbydende for 2960 kr. med tillæg af materialer” og videre i en ny avisnotits d.16.nov. 1906. ” I forgårs indviedes et nyt forsamlingshus i Ejsing by. Det har kostet 3300 kr, men heri er også indbefattet gymnastikapparater og andet inventar. Ved indvielsen, der blev ledet af lærer Külrick, Råst, blev der holdt tale af pastor Holm, Sahl og pastor Søndergaard Jensen, Ejsing”

Hvem ejer huset indtil det d. 16 april 1966 overgår til Ejsing forsamlingshus is og senere 12 april 1973 til den selvejende institution Ejsing Forsamlingshus. ? Der skal graves lidt mere i det, tinglysningsbogen siger intet, men det kan vel ikke passe, at Damsgaard har ejet det i tiden fra 1906-1966

Stort renoveringsarbejde i 1966 og i 1987 og i 2000

Se i øvrigt Kaja Pedersens fornøjelige beretning om bl.a. hvad der foregik i forsamlingshuset.

Geddalvej 22

DLG

Se noter under gl. Landevej 2